

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concertatio acutissima duoru[m] clarissimoru[m] artiu[m]
& sacre theologie doctoru[m] Magistri Thome Caietani de
vio Generalis totius ordinis predictoru[m]. &. M. Iacobi
Almain doctotis ...**

**Cajetan, Thomas
Almain, Jacques**

Colonie, 1514

VD16 ZV 412

Quartu[m] caput Soluunt[ur] r[ati]o[n]es [con] determinat[i]o[n]e[m]
facta[m] in p[re]cede[n]ti cap[ito]lo

urn:nbn:de:hbz:466:1-34616

Capitulum

Primo q̄ parabolā saluatoris. xiiij. de zizania. vbi fīm expōnem doctore phibens mali sub noīezhanie eradicari q̄ cēlurā excoicatois qū a bonis intellectis q̄ frumentū cognosci nō pñt. Scđo q̄ caplī cogitatois dē pesnitentia distin. p. Logitatois pena nemo patiat. vbi glosa. ab hoīb. sed bñ'a deo. Adduci possente ad hoc pbādū pleraq; capla. vt caplī. Sicut tuis lris. de simonia. caplī Tua nos. eodē titu. caplī Erubescat. xxxij. q. caplī Losulisti. ij. q. v. **S**cđo dī. si pcedat ad p̄cū exten?. qđ qđ dē op̄ nō est malū nīl ppter malā relatōem interiorē ad tale p̄cū. nō exē tendit ecclastica p̄as iuridica. Cū em nō sunt illa oga phibita fīm suaq; substatiā. sed solū fīm interiorē relationē. ad quā punienda nō extēdit ecclastica potestas nec extēdet ad illa p̄as. Scđo pbaf idē. nō p̄t etiam ex natura opis. z nō solū ex defectu testiū pbari opus illud peccatū eē nīl si de relatōe. pbaref ḡ sicut nec relatio ecclastice subcīfī p̄ati. ita nec peccatū illud. **T**ertio dī ecclastica potestas extēdit ad p̄cū iuridice nōrum. cui⁹ act⁹ actor iuridice ignor⁹ est pbaf q̄ caplī. Quidam maligni spūs. v. q. p̄ma. vbi de quodā q̄ p̄tra Castoriū notariū ac rīsalem apōstolici nocturno silentio in ciuitatis loco p̄testatōem posuerat in eius crīmina loquentē. dī Adrianus papa. q̄ si nō exierit neḡ publice p̄fessus fuit. q̄squis ille sit q̄ hoc agere plumpserit. vel p̄sensum tante iniqtatis p̄silio pbuerit ex dei z dñi nostri Iesu christi spū definimus. vt sancti el⁹ coporis z sanguinis p̄cipiatōe p̄uatus sit. z iste est vn⁹ casus apud Guilielmu ockan. in tertia pte sui dialogi. in quo recurrendū est ad p̄tē ecclastica in crīmine ciuili. **Q**uarto dī ad p̄cā exteriora. q̄ fīm se sunt p̄hibita. q̄uis nō iuridice possint pbari ppter defectu testiū. nec actor extēdit hec potestas statuendo. Probab̄ ex caplo Porro. de sen. excoica. in q̄ dī eos q̄ manus violetas in fratres suos iniecerūt. qui nō p̄uicti. s̄z p̄uas tim̄ veniā postulat esse monēdos. vt satisfaciant his quos leserūt. z apōstolice sedi se p̄sentant. cū ab alio sine spēali mādato absolui nō valeat. ḡ il li sunt excoicati. Absurdū em̄ foret dicere eū q̄ v̄solētas iniecit i clericū manū q̄uis secrete. nō eē excoicatū. z i oībī istis de iuridica p̄tē loqr. q̄ forz. **C**aplī q̄rtū. in q̄ ponūt obiectōes ad ista. z soluūtūr. Extēri⁹ respic̄t. **O**ntra p̄mū istop̄ q̄tuor dictop̄ obiect̄ hñs solū p̄ta cordis vt sta turū ecclie oīs v̄triusq; sex⁹ tenet in paschate p̄fiteri ea. z si nō p̄frea tur. incurrit censurā excoicatois. vt p̄z ex dicto caplo. ḡ p̄as ecclastica ad illa cordis p̄ta extendit. **S**cđo. inq̄sitor fidei omittēs pcedere p̄tra hereticos sine q̄cūq; actu extēriori incurrit censurā excoicatois. vt p̄z in clemētina multop̄. de hereti. et glo. ibidē. Hic p̄z agit q̄ p̄stitutio militārē ecclie ligat crīmē oīno occulitū ad penas suspēsionis. z excoicatois. z ad h̄ inducit caplī p̄mū de statu monachop̄. eodē libro. 6. q̄ vere. vbi de monachis discurrentib; p̄ curias p̄ncipū. dī q̄ si ve suis platis aut monasterijs dānū aliquās inferat ad dictas curias le trāsferre plumpserit. excoicatois s̄niaz eos icurrere volum⁹ ip̄o facio. hic nō excoicat. p̄ eo q̄ ad curias p̄ncipū le trāstulerūt. s̄z q̄ itē dūt plato aut monasterio dānū inferre. z sic p̄ solo actu extēriori. **T**ertio arguit. si ecclēsia alicui p̄cipiat sub pena excommunicatiois q̄ ali quā accipiat in uxore. ea sc̄z cū qua p̄us p̄traxerat sponsalia z p̄ferat illa

Quintum

verba exterius et non presentiat interius videt excommunicatus cum non accipiat eam in uxore. et hoc est propter omissionem soli accusi interioris. ergo etiam pro solo accusi interiori excommunicari potest.

Theinde arguit contra tertium et quartum dicta primo per capitulo sicut de suis his de symonia in quodam. Illos autem qui dederunt pecuniam vel etiam recepereunt in causa stat esse culpabiles quia si eorum excessus esset ecclesie manifestus non iudicatur de occultis pena canonica essent feriendi. sed si non sit manifestus non sunt feriendi et in capitulo. Erubescat. xxxij. distinctione in quodam de presbiteris diaconis et subdiaconis quod mulierculas non abieceruntur deinceps quod sunt excludendi a suo gradu dignitate. statim subiungit de manifestis autem loquaciter. secretorum autem de et cognitorum usque secundo arguit. Matthaei. xvij. ubi istitura est hec potest. (dicitur est. stas ecclesiastica dat forma summa quam sit ea vienditur sed sic est quod ibi principit reum ecclesie denunciandum et quincedam per duos vel tres testes. sed non credidit haec potestas ad ea peccata exteriora quod peribari non possunt. **A**d primum istorum de presbitero et secretario est actus exterior et sic perceptum illud non fertur immediate et per se super actu interiorum quibus ferat super exteriorum quod est de actu interiori. de secundo summa Durandum quod perceptum ecclesie principali fertur super concordiam quod non constat actu exteriorum et in foro exteriori agnoscebile et quod ad digne concordium ture diuino preceptis omnium mortalius confessio et sic perceptum ecclesie non fertur super actu illius confessio nis sacramentalis sed solus per accusum. **A**d secundum de secretorum confessorum fideli non existit concordia per actu interiorum sed per omissionem actu exteriorum quod iuridice sicut actus cuius est prout quantum est ex se peribari possunt. **A**d tertium de secretorum in illo casu non incurrit summa excommunicatio cum nihil agat nec promittat quod iudicio ecclesiastico subdit. eodem modo sicut nec ille qui in paschate sumeret eucharistiam non possit sufficiens disponere non veniret arcendus ab ingressu ecclesie summa tenore illius statutum. **O**is verius sex. **A**d primum argumentum in ultimum dicendum de secretorum et illa capitulo intelligenda sunt de pena ab homine inferenda. Sunt enim canones quodcumque non sunt summa latentes sed ferendae quibus scilicet transgressoribus non infligit eo sacro pena sed declaratur infligenda per iudicem. et huius transgressores non subiiciuntur illi pene nisi notorii sint. Et huius glosa ex capitulo Erubescat fundet argumentum per opinionem eorum qui dicunt quod occultum delictum non irrogat irregularitatem. **O**ppositorum huius opinionis satis determinatum est ex capitulo Quesitu de ipsius ordinadorum. Ubi de secretis proposita criminis pura adulterium prius homicidium falso testimonium ordinare iudicario probata vel alias notoria non fuerint non debet huius propter res os homicidij post penitentiem in causa susceptis ordinibus impediri. sed homicide incurrit irregularitate quibus non sint notorii. **A**d secundum ex tertiu euangelico eodem modo dicendum est quod processus ille intelligitur de eo quod per iudicem et notarium feriendum est pena ecclesiastica. Ista requireret maiorem processum. sed quod solus accusa sunt et non essentialia principali proposito omittit.

Quartum capitulo de his quod nimis restringunt potestatem. **A**baliquo mirum in modum restringit haec potestas. dicit enim aliquis eam solum in excedi ex institutione christi ad punienda peccata in rebus pure spiritibus talibus puris quod propria sunt legi euangelice ut sunt peccata commissa contra articulos et sacramenta et non ad petram quod sunt contra legem naturae saltem nisi casuas litterarum et huius summa videtur esse guillermus Ockam circa finem sui dialogi etiam in prima parte eiusdem libri libro sexto capitulo octavo. ubi de Spuria sunt illa que